

portafgift, som ikke kunde betegnes som en Særbeskatning af Landbruget. Grunden til dens Fremkomst og dens Virkning var som af mig anført.

Jeg vil dernæst gerne fremhæve, at det samme gælder Forholdet med den Eksportafgift, der blev krævet af Frø. De Indtægter, man fik gennem Eksportafgiften, brugtes først og fremmest til at nedsætte Dagsprisen for den nødvendige Landbrugs-vare, som Frø er, til en overkommelig Pris for de 99 pCt. af danske Landmænd mod den ene Procent, som er Frødyrkere. Eksportforholdene var saa gunstige, at Priserne blev jobbet op i en ganske urimelig Højde til Skade for den indenlandsk kø-bende Del af det danske Landbrug.

Jeg vil derfor stærkt understrege, at den højtærede Ordfører for Venstre (Hede-gaard) har fuldkommen Ret i, at en Sammen-ligning kan man ikke med Rette foretage mellem den Eksportafgift, her er foreslaaet af den højtærede Landbrugsminister, støttet af hans Parti, og de Eksportafgifter, der tidligere er forlangte. Der er den uhyre For-skel, at dette i Virkeligheden er en Sær-beskatning af Landbrugets Produkter til Gavn for samtlige Skatteydere i Landet, til Skade for langt den overvejende Del af det danske Landbrug. Jeg skal senere komme ind paa at begrunde dette, mer jeg venter, at det ærede Medlem fra Søby, Hr. Pinstrup, vil fare sin egen Landbrugsminister i Benene for det Lovforslag, han her har fremsat. Jeg husker endnu, med hvilken Bidskhed og Lidenskabelighed han angreb de tidligere Eksportafgifter, han værnedes Landbruget mod Vold og Overlast ved den Slags For-anstaltninger; og jeg er ganske overbevist om, at Hr. Pinstrup er saglig enig med mig i, at man hellere burde undgaa at indkræve den Eksportafgift, her er foreslaaet, fordi man burde lukke for Eksporten af Føderkorn, som det eneste landbrugsmæssigt set rigtige og ikke lukke paa den Maade, at det kun er et Skin-Eksportforbud, som ikke betyder andet, end at Landbrugsministeren, naar han finder for godt, kan lukke op, naar han kan tjene Penge, som han synes er værd at tjene. Jeg venter, som sagt, at Hr. Pinstrup er saglig enig med mig i, at det er overflødigt at skabe Præcedens for Særbeskatning overfor Landbruget paa den Maade, her er fore-slaaet, en Maade, som tilmed landbrugs-mæssig set ikke er tilraadelig.

Dernæst indeholder Lovforslaget, som allerede omtalt af tidligere Ordførere, en saa udstrakt Bemyndigelse for Landbrugs-ministeren, som vi ikke har set før i noget Lovforslag. Jeg kan ogsaa forstaa, at den

højtærede Landbrugsminister her har for-andret sit Livssyn meget hastigt fra den Gang, han var i Opposition, til det Øjeblik, han selv blev Minister. Jeg erkender, at Ministeren under de nuværende Forhold maa have en udstrakt Bemyndigelse, og jeg er ogsaa mellem dem, der ikke paa nogen Maade skal forholde ham den Bemyndigelse, som er nødvendig for at gennemføre Loven under svigtende og skiftende Forhold. Men jeg har ikke den ubetingede politiske Tillid til Landbrugsministeren, som gør, at jeg er ovenud begejstret for at give ham den mest udstrakte Enevælde, nogen Minister har haft. Jeg kunde derfor i hvert Fald have ønsket, at den højtærede Minister havde søgt Raad og Vejledning, som var skaffet ham paa en i Løven ordnet Maade. Selv om han mener at kunne bære Ansvar alene og at besidde den tilstrækkelige Sagskund-skab og Dygtighed i saa Henseende, vilde det alligevel have været betryggende, og jeg tror ogsaa klogt, om man i Lovforslaget havde foreslaaet, at Administrationen fik sagkyndige stillet ved sin Side, saa at de forskellige Synspunkter kunde komme frem. Jeg ved ikke, om jeg har opfattet Lovfor-slaget rigtigt, men har jeg det, er Lovforsla-get formet saaledes, at den højtærede Land-brugsminister personlig kan bestemme, hvor store Rationer af Brød den danske Befol-king skal have, uden at spørge nogen som helst om det. Hvis han finder det for godt og ikke kan faa sine luftige finansielle Be-regninger til at slaa til, kan han hen i Høst-aaet knappe Hvedebrødsrationerne af til 4 Mærker og Rugbrødsrationerne saa meget stærkere for at faa saa meget Korn tilovers til Salg, at den nødvendige finansielle Ba-lance kan skaffes til Veje. Jeg spørger kun, om dette er Tilfældet, thi i saa Fald er det et Enevoldsstyre saa stærkt, at alle tidligere i saa Henseende blegner derved.

Jeg skal nu omtale Lovforslagets En-keltheder og prøve paa at gøre mine saglige Betæneligheder deroverfor gældende. Jeg vil begynde med at omtale den fikse Pris, der er foreslaaet i Lovforslaget. Det er en Selvfølge, at Prisen, efterhaanden som Fremstillingsomkostningerne bliver dyrere og dyrere, forhøjes; Prisens Højde har altid tidligere kunnet diskuteres. Mit Parti har altid været imod at sætte Prisen op, vort Princip har altid været dette at holde den saa lavt som forsvarligt af produktionsmæs-sige Hensyn. Kornprisens Højde har uende-lig stor Betydning for hele Prisniveauet i Befolkningen; det har landbrugsmæssigt set en dobbelt Side, det er et tveægget Sværd. Vore Bestræbelser er altid gaaet i den Ret-